

חַד בְּכֹלֵא, רוּחָא וְגוֹפָא. דְּכֹתִיב, (בראשית א) תּוֹצֵא
הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. מָאִי לְמִינָהּ. תְּהוּא רוּחָא
דְּבַר נָשׁ דְּנַפְיָא זִוּגִיה דְּדָמִי לִיה.

וּמֵאִי הָאָרֶץ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים קלט) רְקֻמָּתִי
בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ, וְהָא אֹקְמוּהָ. תּוֹצֵא
הָאָרֶץ וּדְאִי, דְּהָא מְנָה נַפְקִין נֶפֶשׁ חַיָּה, כְּמָה
דְּאֹקְמִנָא, דָּא רוּחִיה דְּאָדָם קְדַמָּא, הֵינּוּ
דְּכֹתִיב, (בראשית ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן. וּמִפְּרִי
הָעֵץ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן, אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ הָאִשָּׁה, תְּנִינֵן, הֵינּוּ, אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה
זָכָר, כְּתִיב. וְלֹא כָּלִיל דְּכִר וְנוֹקְבָא, כְּפּוּם אֲזַרְחֵי
דְּעֵלְמָא, דְּאִינוּן, גְּרָמוּ לִיה, דְּלֹא מִתְחַבְּרֵן, כְּמָה
דְּנַפְקֵן מִלְּעִילָא זִוּגוֹת.

בְּגִין דְּאָדָם קְדַמָּא, וְזִוּג דִּילִיה, חָבוּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא מִתְפָּרְשִׁין, כִּד נַפְקִין

לשון הקודש

אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן. וּמִפְּרִי הָעֵץ - זֶה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן -
אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִשָּׁה שְׁנִינֵן, הֵינּוּ אִשָּׁה
כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר כְּתוּב. וְלֹא כוֹלֵל
זָכָר וְנוֹקְבָה כְּפִי דְרַךְ הָעוֹלָם, שְׁהֵם
גְּרָמוּ לוֹ, שְׁלֹא מִתְחַבְּרִים כְּמוֹ שְׂוִיָּצָאִים
מִלְּמַעְלָה זִוּגוֹת.

מִשּׁוּם שְׁאָדָם הָרֵאשׁוֹן וְזִוּוּגוֹ חָטָא

וְגוֹר, שְׁכַתוּב (בראשית א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה לְמִינָהּ. מַה זֶה לְמִינָהּ? אוֹתָהּ רוּחַ
הָאָדָם שְׂוִיָּצָאת וְזִוּוּגוֹ שְׂדוּמָה לוֹ.

וּמַה זֶה הָאָרֶץ? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר רְקֻמָּתִי
בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ, וְהִנֵּה פְּרִשׁוּהָ. תּוֹצֵא
הָאָרֶץ וּדְאִי, שְׁהֵרִי מְמַנָּה יוֹצֵאִים נֶפֶשׁ
חַיָּה, כְּמוֹ שְׂבַאֲרֵנוּ, זֶה רוּחוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם א) וּמִפְּרִי הָעֵץ

מְלַעֲיָלָא, עַד דְּהָוָה רַעְוָא קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
 אִי זָכָה בַר נֶשׁ, יִתְבִּין לִיה זִוְגָתוֹ, וְאִי לָא, מִפְּרִישִׁין
 לִיה מִנִּיה, וְיִתְבִּין לָהּ לְאַחֲרָא, מוֹלִידִין בְּנִין דְּלָא
 בְּדָקָא יָאוּת. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי
 בָּאָדָם. מָאִי רוּחִי, רוּחוֹ מִיבְעִי לִיה, אֵינּוֹן תְּרִין
 רוּחִי, דְּנִפְקִי זִוְגוֹת, לָא יְדוּנּוֹן בְּחֻדָּא, וְעַל דָּא
 כְּתִיב, וַיִּלְדָּה זָכָר, וְלֹא כָּלִיל דְּכֵר וְנוֹקְבָא, כְּפֹסֵם
 אֲזַרְחִי דְעֻלְמָא, דְּאֵינּוֹן גְּרָמוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לָאו תְּכִי, דְּהָא כְּלָא, דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא כְּלִילָן בְּחֻדָּא, וּמִתְפָּרְשִׁין לְבַתָּר, אֲבָל
 וַיִּלְדָּה זָכָר, כְּלִילָן בְּחֻדָּא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא, וְאִם
 נְקֵבָה תֵּלֵד, כְּלִילָן בְּחֻדָּא נּוֹקְבָא וּדְכֵר מְסֻטָּרָא
 שְׂמָאֵלָא, דְּשִׁלְטָא סֵטֶר שְׂמָאֵלָא עַל סֵטֶר יְמִינָא
 יְתִיר, וּדְכֻוֹרָא אֲתַכְפִּיָּא בִּימִינָא דְּלָא שְׁלֵטָא, וְכַדִּין

לשון הקודש

כתוב וַיִּלְדָּה זָכָר, ולא כולל זָכָר וּנְקֵבָה
 כפי דרך העולם, שהם גְּרָמוֹ.
 רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא כָּהָן, שֶׁהֲרִי הַכֹּל,
 זָכָר וּנְקֵבָה כְּלִילָן יְחָד, וְאַחַר כֵּן
 נִפְרְדִים. אֲבָל וַיִּלְדָּה זָכָר, כְּלִילָן יְחָד
 מִצַּד הַיְמִינִי. וְאִם תֵּלֵד נְקֵבָה, כְּלִילָן
 בְּאַחַד נְקֵבָה וּזְכָר מִצַּד הַשְּׂמָאל, שְׂוִיתָר
 שׁוֹלֵט צַד הַשְּׂמָאל עַל צַד הַיְמִינִי, וְהַזְכָּר
 נִכְנָע בְּיָמִין שְׁלֵטָא, וְאִזּוֹ אֹתוֹ הַזְכָּר

לְקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כֵּן נִפְרְדִים
 בְּשִׁוְעָאִים מְלַמְעָלָה, עַד שִׁיחִיָּה רַעֲוִין
 מִלְפָּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אִם זִוְגָה אָדָם,
 נִוְתָנִים לוֹ זִוְגָתוֹ, וְאִם לָא – מִפְּרִישִׁין
 אֹתָהּ מִמֶּנּוּ, וְנִוְתָנִים אֹתָהּ לְאַחַר,
 מוֹלִידִים בְּנִים שְׁלֵא כְּרָאוּי. וְעַל זֶה כְּתוּב
 (שם ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָּאָדָם. מַה זֶה רוּחִי?
 רוּחוֹ הָיָה צְרִיף לְהִיּוֹת! אֹתָן שְׁתֵּי רוּחוֹת
 שְׂוִיָּאוֹת זִוְגוֹת, לֹא יְדוּנּוֹן יְחָד. וְעַל זֶה

הַהוּא דְּכֵר דְּנִפְיָא מִגּוּ נִזְקָא, מִסְטָר שְׂמַאלָא, כָּל
 אֲוִרְחֵי בְּנִזְקָא (ולא אֶקְרִי דְּכֵר), אֲבָל דְּכֵר דְּנִפְיָא מִגּוּ
 יְמִינָא, הוּא שְׁלֵטָא, וְנִזְקָא דְּנִזְקָא מִיָּה אֲתִפְיָא,
 דְּהָא סְטָר שְׂמַאלָא לָא שְׁלֵטָא, וְעַל דָּא וְיִלְדָּה
 זָכָר כְּתִיב.

וְכַמָּה אֶלְפֵי וְרַבָּן נִפְקִי בְּזִמְנָא חָדָא לְעֶלְמָא. וּמִן
 יוֹמָא דְּאַפְקַת לִזְוִן, לָא אֶקְרוּן נִפְשָׁן, עַד
 דְּאַתֵּי יִשְׁבֵּן בְּגוּפָא. וְכַמָּה הוּא, שְׁלֵשִׁים וּשְׁלֹשָׁה
 יָמִים. הֵינֵנו דְּכְתִיב, וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים וְגו'.
 וְטַמְאָה שְׁבַעַת יָמִים, דְּהָא כָּל שְׁבַעַת יָמִים לָא
 עֲאֵלִין רוּחִין לְגַבְהָ, לְאַתְקַשְׂרָא בָּהּ, וְכָל אֵלִין
 שְׁבַעַת יָמִים, רוּחָא אֲזֵלָא בְּגוּפָא, לְאַשְׁכַּחַא אֲתֵרִיָּה.
 וּכְדִין כְּתִיב, (ויקרא כב) וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ.

לשון הקודש

בגוף. וכמה הוא? שלשים ושלשה ימים.
 הינו שבתוב ושלשים יום ושלשת ימים
 וגו'. וטמאה שבעת ימים, שהרי כל
 שבעת ימים לא נכנסים אליה רוחות
 להתקשר בה, וכל שבעת הימים הללו
 הרוח הולכת בגוף למצא את מקומה,
 ואז כתוב (ויקרא כב) והיה שבעת ימים
 תחת אמו.

שיוצא מן הנקבה מצד השמאל, כל
 דרכיו כמו נקבה (ולא נקרא זכר). אבל הזכר
 שיוצא מתוך הימין, הוא שולט, והנקבה
 שיוצאת ממנו נכנעת, שהרי צד השמאל
 לא שולט, ועל פן כתוב וילדה זכר.
 וכמה אלפים ורבבות יוצאים בפעם
 אחת בעולם. ומהיום שמוציאה אותם,
 לא נקראים נפשות, עד שהן מתישבות

וּבַיּוֹמָא תְּמִינָאָה, אֶתְהַדְרוּ רוּחָא וְנוֹפָא
 לְאֶתְתּוֹזָא קָמִי מְטְרוֹנִיתָא,
 וְלֹאֲתַקְשָׂרָא בָּהּ, וּבְדַכּוּרָא, בְּנוֹפָא וּבְרוּחָא. וּשְׁלֹשִׁים
 יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמֵי טְהָרָה, לְאֶתִּישְׁבָּא
 רוּחָא בְּנוֹפָא. וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים מָאִי עֵבִיד־תִּיְהוּ. אֶלָּא
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים דְּמִילָה, דְּרַבִּיא כָּאִיב, וְרוּחָא לָא
 שְׂרִיא מְדוּרִיהּ בְּנוֹפָא כְּשָׂאֵר יוֹמִין, וְעַל דָּא
 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדְמֵי טְהָרָה.

בְּדְמֵי טְהָרָה בְּקְדָמִיתָא, וְלִבְתַּר יְמֵי טְהָרָה. בְּדְמֵי
 טְהָרָה, אֶלִּין, דְּמֵי מִילָה, דְּמָא בְּתַר דְּמָא
 דְּאֶתִּי מְרַבִּיא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לְאִינוּן דְּמֵי
 כָּל אֶלִּין יוֹמִין, הָדָא הוּא דְכִתִּיב, תֵּשֵׁב בְּדְמֵי
 טְהָרָה. טְהָרָה סְתָם, וְלֹא אֲדַכִּיר ה"א בְּתַרְאָה, דְּלֹא
 תִּימָא טְהָרָה דְּמְטְרוֹנִיתָא, אֶלָּא טְהָרָה סְתָם, דְּמֵי
 טְהָרָה אֶקְרוּן אֶלִּין דְּמֵי דְכִּיָּא.

לשון הקודש

ושלשלת ימים תשב בדמי טהרה.
 בדמי טהרה בראשונה, ואחר כך ימי
 טהרה. בדמי טהרה – אלו דמי מילה,
 דם אחר דם שבא מהתינוק, והקדוש
 ברוך הוא שומר אותם דמים כל הימים
 הללו. והו שכתוב תשב בדמי טהרה,
 טהרה סתם, ולא הזכיר ה"א האחרונה,
 שלא תאמר הטהרה של הגבירה, אלא

וביום השמיני חוזרים הרוח והגוף
 להראות לפני הגבירה ולהקשר עמה,
 ובזכר, בגוף וברוח. ושלשים יום ושלשלת
 ימים תשב על (ב)דמי טהרה, שתתישב
 הרוח בגוף. ושלשה ימים מה עושים?
 אלו שלשלת ימי המילה, שלתינוק בואב,
 והרוח לא שמה את מדורה בגוף
 כבשאר הימים, ועל כן – ושלשים יום

רעיא מהימנא

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֵׁר עַרְלָתוֹ. (ויקרא יב) פְּקוּדָא דְּאֵל, לְמַגְזֵר לְתַמְנֵיָא יוֹמִין גְּזִירוֹ דְּקַיִמָא קַדִּישָׁא. רְזָא עֲלָאָה, דְּכַתִּיב, (תהלים כה) סוּד יֵי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. לְמַאן, לְאִינוּן יִרְאִיו אִינוּן דְּחָלִי חֲטָאָה, דְּהָא רְזָא דְּקַיִמָא קַדִּישָׁא לָא אִתְחַזִּי לְגַלְאָה בַר לְהוּ. וְרְזָא דְּקַיִמָא קַדִּישָׁא, הָא אִוְקְמוּהָ וְאִתְמַר בְּכַמְּהָ דְּיִבְתֵּינָא.

וְרְזָא דְּאֵל, לְתַמְנֵיָא יוֹמִין, אִיהוּ חַיּוּבָא עַל עֲלָמָא, לְכָל עַמָּא קַדִּישָׁא. דְּכַתִּיב, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֵׁר עַרְלָתוֹ. יוֹם הַשְּׁמִינִי, דְּאֵל הוּא אֶת קַיִמָא קַדִּישָׁא, וְאִיהוּ תַמְנֵיָא לְכָל דְּרַגִּין. וְגִזְרֵוֹ דְּהַהוּא קַיִמָא, לְאִעְבְּרָא הַהוּא עַרְלָה. מְקַמֵּי בְרִית.

דְּהָא בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּמַתְכַנְשֵׁי עַמָּא קַדִּישָׁא לְאִעְבְּרָא הַהוּא עַרְלָה מְקַמֵּי בְרִית, קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּנִישׁ כָּל פְּמִלְיָא דִּילֵיהּ, וְאִתְגַּלִּי וְדָאֵי לְאִעְבְּרָא לְהַהוּא עַרְלָה לְעִלְיָא, מְקַמֵּי בְרִית קַיִמָא קַדִּישָׁא. דְּהָא כָּל עוֹבְדֵין דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין לְתַתָּא,

לשון הקודש

הָעוֹלָם, לְכָל הָעָם הַקְּדוּשׁ, שְׂפָתוֹב וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֵׁר עַרְלָתוֹ. יוֹם הַשְּׁמִינִי – זְהוּ אוֹת בְּרִית הַקְּדוּשׁ, וְהוּא שְׁמִינִי לְכָל הַדְּרָגוֹת, וּמִילַת אוֹתוֹ הַבְּרִית לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ עַרְלָה מִלְּפָנֵי הַבְּרִית.

שְׂחַרְרֵי בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׂמַתְכַנְסִים הָעָם הַקְּדוּשׁ לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ הָעַרְלָה מִלְּפָנֵי הַבְּרִית, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס אֶת כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ וּמַתְגַּלְהָ וְדָאֵי לְהַעֲבִיר אֶת אוֹתָהּ הָעַרְלָה לְמַעְלָה מִלְּפָנֵי בְרִית הַקְּדוּשׁ. שְׂחַרְרֵי כָּל הַמַּעֲשִׂים שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים לְמַטָּה, מְעוֹרְרִים מַעֲשֵׂה לְמַעְלָה.

טְהַרָה סְתָם. דְּמִי טְהַרָה נִקְרָאִים יְמֵי הַטְּהַר הַלְלוּ.

רעיא מהימנא

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֵׁר עַרְלָתוֹ. מַעְוָה זוֹ לְמִוּל לְשִׁמְנָה יָמִים מִילַת בְּרִית הַקְּדוּשׁ. סוּד עֲלִיוֹן, שְׂפָתוֹב (תהלים כה) סוּד הִי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. לְמִי? לְאוֹתָם יִרְאִיו, אוֹתָם יִרְאֵי חֲטָא, שְׂחַרְרֵי סוּד הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ לָא רְאוּי לְגַלּוֹת, רַק לְהַם. וְאֵת סוּד הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ הָרִי פְּרָשׁוּהוּ, וְנִתְבָּאָר בְּכַמְּהָ מְקוֹמוֹת.

וְסוּד זֶה לְשִׁמְנָה יָמִים הוּא חַיּוּב עַל

מִתְעַרְי עֹבְדָא לְעִילָא. וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַדְחִיָּא הָהוּא עֲרְלָה,
מִכָּל עֲמָא קְדִישָׁא לְעִילָא. וְלִהְהוּא עֲרְלָה מִתְקַנֵּי מְאֵנָּא תְּדָא
בְּעַפְרָא, לְאַשְׁרָאָה הָהוּא עֲרְלָה בְּגוּיָהּ, בְּרִזָּא דְכְּתִיב, (ישעיה סה)
וְנָחַשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ, (בראשית ג) וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

מִכָּאֵן, דְּלֹא אֲעִטְרִיד לְאַנְהֵנָּא קְלָנָא בְּהֵהוּא אַתְר, אַף עַל גַּב
דְּמַעְבְּרִי לִיהּ מִקְמֵי הָאִי בְּרִית, וְדוּכְתִיָּהּ, כִּד מִתְעַבְּרָא
מִהָאִי בְּרִית, עַפְרָא אִיהוּ, (ס"א דהא) דְּהָרִי בְּתַר דְּהָהוּא נָחַשׁ
אֲתַעְבֵּר מִקְמֵי אָדָם, קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא שְׁוִי לִיהּ מְדוּרִיָּה בְּעַפְרָא,
דְּכְתִיב וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וּבִיּוֹן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא כִּד
אֲעֵבֵר לִיהּ מִקְמֵי אָדָם שְׁוִי מְדוּרִיָּה בְּעַפְרָא וְאַתְקִין לִיהּ, כִּד
בְּהֵהוּא גְּוֹנָא מִמֶּשׁ, אֲנִן צְרִיכִין כִּד מַעְבְּרִין לְעֲרְלָה, לְאַתְתְּקַנָּא
לִיהּ עַפְרָא, לְמַחְוֵי בֵּיהּ מְדוּרִיָּה.

כָּל בַּר נֶשׁ אֲעִטְרִיד לְקַרְבָּא הָהוּא בְּרָא קְרַבְנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא, בְּחֻדָּה, בְּרַעֵו דְּלִבָּא, לְמִיעַל לִיהּ תְּחֹת גְּדַפְוִי
דְּשְׂכִינְתָּא, וְאַתְחַשֵּׁב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא דְּאִיהוּ קְרַבְנָא,
שְׁלִים לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעֵוֹא.

לשון הקודש

בְּעַפְרָא, שְׁכַתּוּב וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
וּבִיּוֹן שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהַעֲבִיר
אוֹתוֹ מִלְּפָנֵי אָדָם, שֶׁם מְדוּרוֹ בְּעַפְרָא
וְהִתְקִין אוֹתוֹ, כִּד בְּאוֹתוֹ גְּוֹן מִמֶּשׁ אֲנִי
צְרִיכִים בְּשִׁמְעֵבִירִים אֶת הָעֲרְלָה,
לְהִתְקִין לָהּ עֶפֶר שְׂיִהְיֶה בּוֹ הַמְדוּר שְׁלוֹ.
כָּל אָדָם צְרִיד לְהַקְרִיב אוֹתוֹ בִּין קְרַבְנָן
לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁמְחָה, בְּרַעֵוֹן הַלֵּב,
לְהַכְנִיסוֹ תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה, וְנָחַשׁ
לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא קְרַבְנָן שְׁלִים
שְׂיִתְקַבֵּל בְּרַעֵוֹן.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן גְּדַחִית אוֹתָהּ הָעֲרְלָה מִכָּל
הָעָם הַקְדוּשׁ לְמַעְלָה, וּמִתְקִינִים לְאוֹתָהּ
הָעֲרְלָה כְּלִי אֶחָד עִם עֶפֶר לְהַשְׁרוֹת
אוֹתָהּ הָעֲרְלָה בְּתוֹכוֹ, כְּסוּד הַכְּתוּב (ישעיה
סה) וְנָחַשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ. (בראשית ג) וְעֶפֶר תֹּאכַל
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

מִכָּאֵן שְׁלֹא צְרִיד לְנַהֵג בִּיּוֹן בְּמָקוֹם
הָהוּא. אַף עַל גַּב שְׁמַעְבִּירִים אוֹתוֹ
מִהַבְּרִית הַזֹּה, וּמִקּוּמוֹ כְּאֲשֶׁר נִפְרַד
מִהַבְּרִית הַזֹּה הוּא עֶפֶר, (שְׁחָה) שְׁהָרִי אַחַר
שְׁהַנְחֵשׁ הָהוּא הָעֵבֵר מִלְּפָנֵי הָאָדָם,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁם לוֹ אֶת מְדוּרוֹ

וְקָרְבָּנָא דָּא, כְּגוּוּנָא דְקָרְבָּנָא דְבַעֲיָרָא, דָּא לְתַמְנֵיָא יוֹמִין,
 וְדָא לְתַמְנֵיָא יוֹמִין, דְּכַתִּיב, וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה
 יִרְצָה, בְּמַאי יִרְצָה. בְּמַעֲבַר עָלֶיהָ חֹד שַׁבְּתָא, כִּיּוֹן דָּאֲעַבַר עָלֶיהָ
 חֹד שַׁבְּתָא, כִּדְיִן יִרְצָה דָּא לְקָרְבָּנָא, וְדָא לְקָרְבָּנָא. אֲמַאי. כְּגוּן
 דְּאִתְדַבֵּק וְאִזְדַּמֵּן לְגַבֵּי הַהוּא שַׁבְּתָא, רָזָא דְבְרִית קַדִּישָׁא, וְעַל
 דָּא כִּלְאָ בְרָזָא עֲלָאָה אִיְהוּ. (ע"כ רעיא מהימנא).

בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנְעַ וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ וְגו'. (ויקרא יב) תָּא
 חַזִּי, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, נִטְלָא
 מִבֵּי מַלְכָּא מְזוּנָא לְרוּחֵיהוֹן דְּכַנֵּי נִשְׂאָ, וּזְנִתַּת ^(דף מ"ד)
 לְהוּ בְּקִדּוּשָׁהּ. בַּר לְהַנִּי, עַד דְּאִתִּישְׁכּוֹן בְּגוּפָא
 אֵינּוֹן רוּחִין. בְּתַר תְּלָתִין וְתֵלַת יוֹמִין, אֲשַׁנְחַת
 עָלֵיהוּ כָּל יוֹמָא, דְּהָא רוּחִין מִתְקַשְׁרֵן בְּגוּפָא
 כְּשָׂר בְּנֵי עֲלָמָא, כְּמָה דְּהִיא לָא שְׂרִיָּא אֵלָא
 בְּאִתְר שְׁלִים, כְּךָ כָּל עוֹבְדוֹי כְּהִאי גְוּוּנָא, עַד
 דְּאִשְׁתְּלִימוּ. בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנְעַ, לְאִשְׁנַחָא עָלֵיהוּ.

לשון הקודש

רָאָה, בְּכָל יוֹם יוֹם כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל נוֹטְלַת
 מִבֵּית הַמִּלְכָּד מְזוּן לְרוּחֹת כְּנֵי הָאָדָם וּזְנֵה
 אוֹתָם בְּקִדּוּשָׁהּ, פְּרִט לְאֵלָהּ, שְׂעַד
 שְׁמַתִּישְׁבוֹת בְּגוּפָא אוֹתָן רוּחֹת. אַחַר
 שְׁלִשִׁים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים הִיא מְשַׁנְיָה
 עֲלֵיהֶם כָּל יוֹם, שְׁהֵרִי הַרוּחֹת נִקְשְׁרוֹת
 בְּגוּפָא כְּשָׂר בְּנֵי הָעוֹלָם. כְּמוֹ שְׁהִיא לֹא
 שׁוֹרָה אֵלָא בְּמִקּוֹם שְׁלָם, כְּךָ כָּל מַעֲשִׂיוֹ
 כְּגוּן זֶה, עַד שְׁנַשְׁלָמִים. בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא
 תִנְעַ, לְהַשְׁנִיחַ עֲלֵיהֶם.

וְהַקְרָבֵן הַזֶּה, כְּמוֹ קְרָבֵן הַבְּהֵמָה. זֶה
 לְשִׁמְנָה יָמִים, וְזֶה לְשִׁמְנָה יָמִים, שְׁכַתוֹב
 וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה. בְּמָה יִרְצָה?
 בְּזֶה שְׁעוּבְרַת עָלָיו שַׁבְּתָא אַחַת. כִּיּוֹן
 שְׁעוּבְרַת עָלָיו שַׁבְּתָא אַחַת, אִזְ זֶה יִרְצָה
 לְקָרְבֵן, וְזֶה לְקָרְבֵן. לְמָה? מִשּׁוּם שְׁנַדְבֵּק
 וְנִזְדַּמֵּן אֵל אוֹתָהּ הַשַּׁבְּתָא, סוּד בְּרִית
 הַקֹּדֶשׁ, וְעַל כֵּן הַכֵּל הוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן. (ע"כ

רעיא מהימנא).

בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנְעַ וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ וְגו' בא

וְאִם נִקְבְּהָ תֵּלֵד. כִּמָּה דְאִוְקִימְנָא, דְשִׁלְטָא סְטָר
 שְׂמֵאלָא יִתִּיר וְאִתְכַּפְּיָא יְמִינָא, וְעַל דָּא כִּלְא
 עַל חַד תִּרְיִן, רְחִיקָא נִוְקְבָא, מִדְכִּוְרָא, לְאִתְקַשְׂרָא
 רוּחָא בְּנוּפָא, דְהָא שְׂמֵאלָא לֹא אֶתְיִישְׁבָא חֲבִי
 כִימִינָא, וְאִשְׁתַּכַּחַת בְּתוֹקְפָא יִתִּיר.

אִשָּׁה כִי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. (ויקרא יב) רַבִּי יְהוּדָה
 פָּתַח, (שמואל א, ב) אֵין קְדוּשׁ כִּיִּי כִי אֵין בְּלִתְדָּ
 וְאֵין צוּר כַּאֲלֵהִינוּ, הָאֵי קָרָא קְשִׁיָּא, אֵין קְדוּשׁ כִּיִּי,
 מִשְׁמַע דְּאִיכָּא קְדוּשׁ אַחְרָא, בְּגִין דְּכִתִּיב כִּיִּי, וְאֵין
 צוּר כַּאֲלֵהִינוּ, מִשְׁמַע דְּאִיכָּא צוּר אַחְרָא.

אֵלָא וּדְאֵי, אֵין קְדוּשׁ כִּיִּי, דְכַמָּה קְדִישִׁין נִינְהוּ,
 קְדִישִׁין לְעִילָא, דְכִתִּיב, (דניאל ד) וּמֵאמֵר
 קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא. יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין נִינְהוּ,
 דְכִתִּיב, (ויקרא יט) קְדוּשִׁים תִּהְיוּ. וּכְלָהוּ קְדִישִׁין, וְלֹא
 קְדִישִׁין כִּיִּי. וּמֵאֵי מַעֲמָא. בְּגִין דְּכִתִּיב, כִּי אֵין

לשון הקודש

אֵין בְּלִתְדָּ וְאֵין צוּר כַּאֲלֵהִינוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה
 קָשָׁה, אֵין קְדוּשׁ כִּיִּי, מִשְׁמַע שְׁיֵשׁ קְדוּשׁ
 אַחַר, מִשּׁוּם שְׂכַתוּב כִּיִּי, וְאֵין צוּר
 כַּאֲלֵהִינוּ, מִשְׁמַע שְׁיֵשׁ צוּר אַחַר.

אֵלָא וּדְאֵי, אֵין קְדוּשׁ כִּיִּי, שְׂכַמָּה
 קְדוּשִׁים הֵם, קְדוּשִׁים לְמַעְלָה, שְׂכַתוּב
 (דניאל ד) וּמֵאמֵר קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא. יִשְׂרָאֵל
 הֵם קְדוּשִׁים, שְׂכַתוּב (ויקרא יט) קְדוּשִׁים

וְאִם נִקְבְּהָ תֵּלֵד. כִּמּוּ שְׂבֵאַרְנוּ, שְׂיִוְתֵר
 צִד הַשְּׂמֵאל שׁוֹלֵט, וְהַיְמִין נִכְנַע, וְעַל בֶּן
 הַבֵּל, עַל כֹּל אַחַד שְׁנַיִם, רְחִיקָה הַנִּקְבָּה
 מִן הַזָּכָר לְהַקְשֵׁר הַרוּחַ בְּגוּף, שְׂהֵרִי
 הַשְּׂמֵאל אֵינוּ מִתְיָשֵׁב כִּד כִּמּוּ הַיְמִין,
 וְנִמְצָא יוֹתֵר בְּתַקְפָּה.

אִשָּׁה כִי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. רַבִּי
 יְהוּדָה פָּתַח, (שמואל א-ב) אֵין קְדוּשׁ כִּיִּי כִי

בְּלִתְךָ. מָאִי, כִּי אֵין בְּלִתְךָ, אֶלָּא קְדֻשָּׁה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּלִתִּי קְדוּשָׁא דְּלְהוֹן, דְּהוּא לָא
 אֶצְטְרִיךְ לְקְדוּשָׁה דְּלְהוֹן. אֲבָל אֵינּוֹן, לָאוּ אֵינּוֹן
 קְדִישִׁין בְּלִתְךָ, וְדָא הוּא, כִּי אֵין בְּלִתְךָ, אֵין
 קְדֻשָּׁה דְּלְהוֹן, בְּלִתְךָ.

וְאֵין צוּר בְּאֵלְהֵינוּ. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא צָר צוּרָה בְּגוּ צוּרָה, וְתַקֵּין לִיהָ,
 וְנִפְתַּח רוּחָא דְּחַיִּי, וְאַפִּיק לִיהָ לְאַוִּירָא דְּעֵלְמָא, דְּבָר
 אַחַר, וְאֵין צוּר בְּאֵלְהֵינוּ. אֵית צוּר, דְּאַקְרִי צוּר,
 (ישעיה נא) הַבֵּיטוּ אֶל צוּר הוֹצֵבְתֶם. (שמות יז) וְהַבִּיתְ
 בְּצוּר. הִנְנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוּר בְּחֹרֵב.
 וּבְלָהוּ אֶקְרוּן צוּר, וְאֵין צוּר בְּכָלְהוּ בְּאֵלְהֵינוּ, דִּילִיָּה
 שׁוֹלְטָנוּ וּמְלֻכוֹתָא עַל כֻּלָּא.

לשון הקודש

שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָר צוּרָה בְּתוֹךְ
 צוּרָה וּמְתַקֵּין אוֹתָהּ, וְנִפְתַּח רוּחַ חַיִּים,
 וּמוֹצִיא אוֹתָהּ לְאוִיר הָעוֹלָם. דְּבָר אַחַר
 וְאֵין צוּר בְּאֵלְהֵינוּ – יֵשׁ צוּר שְׁנִקְרָא צוּר,
 (ישעיה נא) הַבֵּיטוּ אֶל צוּר הוֹצֵבְתֶם. (שמות יז)
 וְהַבִּיתְ בְּצוּר. הִנְנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל
 הַצּוּר בְּחֹרֵב. וּבְכֻלָּם נִקְרְאִים צוּר, וְאֵין צוּר
 בְּכֻלָּם בְּאֵלְהֵינוּ, שְׁלוֹ הַשְּׁלֹטוֹן וְהַמְּלֻכוֹת
 עַל כֻּלָּא.

תְּהִיּוּ. וּבְכֻלָּם קְדוּשִׁים, וְלֹא קְדוּשִׁים כְּהָ.
 וְכָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂכַתוּב כִּי אֵין
 בְּלִתְךָ. מַה זֶה כִּי אֵין בְּלִתְךָ? אֶלָּא
 קְדֻשַׁת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִתִּי הַקְּדֻשָּׁה
 שְׁלָהֶם, שֶׁהוּא לֹא צְרִיךְ אֶת הַקְּדֻשָּׁה
 שְׁלָהֶם. אֲבָל הֵם אֵינָם קְדוּשִׁים בְּלִתְךָ,
 וְהוּוּ כִּי אֵין בְּלִתְךָ, אֵין הַקְּדֻשָּׁה שְׁלָהֶם
 בְּלִתְךָ.
 וְאֵין צוּר בְּאֵלְהֵינוּ. כְּמוֹ שְׂבַאֲרוּהָ,

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי אַחָא הָווּ יְתִבֵי לִילְיָא חַד קַמֵּיהּ
 דְּרַבִּי אַבְא. קָמוּ בְּפִלְגוֹת לִילְיָא לְמַלְעֵי
 בְּאוּרֵייתָא. עַד דְּנִפְקוּ לְבַר, חָמוּ חַד פִּכְבָּא דְּהוּהּ
 בְּטַש תְּלַת זְמַנֵּי בְּכַכְבָּא אַחְרָא וְסַתִּים נְהוּרֵיהּ.
 אֲדַהְכִי שָׁמְעוּ תְרֵי קָלֵי בְּתֵרֵי סְטֵרֵי, קָלָא חַד
 לְסֵטֶר צְפוֹן לְעֵילָא, וְקָלָא ^(דף מ"ד ע"ב) חַד לְתַתָּא.
 וְהָהוּא קָלָא אַכְרִיז וְאָמַר, עוֹלוּ וְאֶתְכַנְיִשוּ
 לְאַתְרֵיכּוֹן, הַשְׁתָּא אֶסְתַּמְרוּתָא דְנוֹקְבָא פְּתִיחָא,
 קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא עָאֵל לְטִיִּילָא בְּנִגְתָּא,
 לְאַשְׁתַּעֲשַׁעַא בְּצַדִּיקֵינָא דִּי בְּנִגְתָּא, אַעֲבַר הָהוּא
 קָלָא וְשָׂכִיד.

אַחְדְּרוּ רַבִּי אַחָא וְרַבִּי חֵיִיא, אָמְרוּ, הָא וְדָאִי
 עֵדָן רַעוּתָא, דְּאַתְעָרוּתָא דְּכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל ^(ע"ד) הוּא לְאַתְחַבְרָא בְּמַלְפָּא קְדִישָׁא, אָמַר
 רַבִּי אַחָא, וְדָאִי, לָא ^(אתחברת) אֲנִיגְדַת לָהּ כַּנְסַת

לשון הקודש

וְהַתְּכַנְסוּ לְמִקְוָמְכֶם, עֲכָשׁוּ הַשְׁתַּמְרוֹת
 שֶׁל נִקְבָּה פְּתוּחָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נִכְנָס לְטִיִּיל בְּגוֹן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצַּדִּיקִים
 שְׂבִנָּן. עֲבַר אוֹתוֹ הַקּוֹל וְשָׂכֵד.

חֲזַרוּ רַבִּי אַחָא וְרַבִּי חֵיִיא. אָמְרוּ, הִנֵּה
 וְדָאִי עַת רְצוֹן, שְׁהַתְעוּרוֹת שֶׁל כַּנְסַת
 יִשְׂרָאֵל ^(מ"ג) הִיא לְהַתְחַבֵּר עִם הַמַּלְאָךְ
 הַקְדוּשׁ: אָמַר רַבִּי אַחָא, וְדָאִי לָא ^(מתחברת)

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי אַחָא הָיוּ יוֹשְׁבִים לִילָה
 אַחַד לְפָנֵי רַבִּי אַבְא. קָמוּ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה
 לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה. עַד שֶׁיִּצְאוּ הַחוּצָה, רָאוּ
 פּוֹכֵב אַחַד שֶׁהָיָה מִפָּה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
 בְּכוֹכָב אַחַר וּמִסְתִּיר אוֹרוֹ. בֵּינָתַם
 שָׁמְעוּ שְׁנֵי קוֹלוֹת בְּשְׁנֵי צְדָדִים, קוֹל אַחַד
 לְצַד צְפוֹן לְמַעְלָה, וְקוֹל אַחַד לְמַטָּה,
 וְהַקּוֹל הָהוּא מְכַרִּיז וְאוֹמֵר: הַכְּנָסוּ

יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֵלָא מְגוּ שִׁירְתָּא, מְגוּ
שְׁבַחָא דִּילָהּ לְגַבִּיּוּתָא.

עַד דְּאֵתִי עֲפָרָא, וְאוֹשִׁיט לָהּ מִלְכָּא חוּטָא דְחָסְדָא,
וְרָזָא דְמַלְכָּה כְּמָה דְאַמְרִינָן, (אסתר ה) וַיֹּשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבִיט הַזֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וְגו' .
וְלֹא תִימָא דְלָהּ בְּלַחֲזוּדָהּ אֹשִׁיט לָהּ מִלְכָּא דָּא,
אֵלָא לָהּ, וְלִכְלָל אֵינּוֹן דְּמִתְחַבְּרָן בָּהּ. תָּא וְנִתְחַבְּרָן
כְּחֵדָּא. יְתִבּוּ.

פְּתַח רַבִּי אֶחָא וְאָמַר, (בראשית ב) וַיֹּאמֶר יי' אֱלֹהִים
לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ וְגו'. אֲמַאי פְּתַח
קָרָא הָכִי, אֵלָא הָא אֲתִמַּר, דְּעַל דָּא לֹא כְתִיב, כִּי
טוֹב בְּשַׁנִּי, בְּגִין דְּזַמִּין אָדָם לְאַתְפְּרָשָׁא, וְכְתִיב, לֹא
טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ.

לשון הקודש

וְלִכְלָל אוֹתָם שְׁמֵתְחַבְּרִים עִמָּהּ. בַּא
וְנִתְחַבְּרָן יַחַד. וְשִׁבּוּ.

פְּתַח רַבִּי אֶחָא וְאָמַר, (בראשית ב) וַיֹּאמֶר ה'
אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ וְגו'.
לְמָה פְּתַח הַפְּסוּק בְּכֵן? אֵלָא הִנֵּה
נִתְפָּאֵר, שְׁעַל זֶה לֹא כְתוּב כִּי טוֹב בְּשַׁנִּי,
מִשּׁוּם שְׁעֵתִיד אָדָם לְהַפְּרֵד, וְכְתוּב לֹא
טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ.

מְשַׁפְּעַת לָהּ בְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל עִם הַקּוֹדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֵלָא מִתּוּךְ שִׁירָה וּמִתּוּךְ
הַשְּׁבַח שְׁלָהּ אֵלָיו.

עַד שְׂבָא הַבְּקָר, וּמוֹשִׁיט לָהּ הַמֶּלֶךְ חוּט
שֶׁל חָסֵד, וְסוּד הַדְּבָר כְּמוֹ שְׁאַמְרִינָן, (אסתר
ה) וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבִיט
הַזֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וְגו'. וְאֵל תֹּאמַר שְׁלָהּ
לְבַדָּהּ מוֹשִׁיט הַמֶּלֶךְ אֶת זֶה, אֵלָא לָהּ,

וְכִי לְבַדּוֹ הָיָה, וְהָא כְּתִיב, (בראשית ה) זָכַר וּנְקָבָה
 בְּרֵאשׁ. וְתַנִּינן אָדָם הוּא פְּרָצוּפִין אֲתַבְרִי, וְאֵת
 אֲמַרְתָּ, לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ. אֵלָּא דְלֹא
 אֲשַׁתְּדֵל בְּנוֹקְבִיָּה, וְלֹא תוֹת לִיָּה, סָמֵךְ לְקַבְּלִיָּה,
 בְּגִין דְּתוֹת בְּסִטְרוֹי, וְהוּוּ כִּתְדָא מֵאַחוּרָא, וְכַדִּין
 תָּהּ הָאָדָם לְבַדּוֹ.

אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ. מֵהוּ כְּנֶגְדּוֹ, לְקַבֵּל אַנְפּוּי,
 לְאֲתַדְבְּקָא דָּא בְּדָא אַנְפּוּי בְּאַנְפּוּי, מָה
 עֶבֶד קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, נָסַר לִיָּה וְנָטִיל נוֹקְבָא
 מִנִּיָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וַיִּקַּח אֶחָת
 מִצְלָעוֹתָיו. מֵהוּ אֶחָת. דָּא נוֹקְבָא דִּילִיָּה. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (שיר השירים ו) אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי.
 וְיִבְיָאָה אֶל הָאָדָם, אֲתַקִּין לָהּ כְּכֹלָה וְאִיִּתִי לָהּ
 לְמַתְוִי לְקַבֵּיל אַנְפּוּי נְהִירִין אַנְפּוּי בְּאַנְפּוּי. וּבְעוֹד
 דְּתוֹת מִתְדַבְּקָא נוֹקְבָא בְּסִטְרוֹי, תָּהּ הָאָדָם לְבַדּוֹ.

לשון הקודש

כְּנֶגְדּוֹ פְּנִי, לְהַדְבֵק זֶה עִם זֶה פְּנִים
 בְּפְנִים. מָה עֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? נָסַר
 אוֹתוֹ וְנָטִיל הַנְּקָבָה מִמֶּנּוּ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו. מֵה זֶה אֶחָת? זֶה
 הַנְּקָבָה שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אֶחָת הִיא
 יוֹנְתִי תַמְתִּי. וְיִבְיָאָה אֶל הָאָדָם, הַתְקִינָהּ
 כְּכֹלָה, וְהִבִּיא אוֹתָהּ לְהִיֹּת כְּנֶגְדּוֹ פְּנִי
 הַמְאִירוֹת פְּנִים בְּפְנִים. וּבְעוֹד שְׁהִיָּה

וְכִי לְבַדּוֹ הָיָה? וְהִרִי כְּתוּב (שם ה) זָכַר
 וּנְקָבָה בְּרֵאשׁ. וְשַׁנִּנּוּ, אָדָם הוּא פְּרָצוּפִים
 נְבָרָא, וְאֵתָה אֹמַר לֹא טוֹב הָיִיתָ
 הָאָדָם לְבַדּוֹ? אֵלָּא שְׁלֹא הַשְׁתַּדֵּל עִם
 נְקָבָתוֹ, וְלֹא הִיָּתָה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ, מִשּׁוּם
 שְׁהִיָּתָה בְּצַדּוֹ, וְהִיוּ יַחַד מֵאַחוּר, וְאִזּוּ
 הִיָּה הָאָדָם לְבַדּוֹ.

אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ. מֵה זֶה כְּנֶגְדּוֹ?

לְבַתָּר, סְלִיקוּ תִרְיָן, וְקָמוּ שִׁבְעַ פַּחְדָּא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאַתְכַּנְשׁ (ס"א דְאַתְתַּקְנַת) לְגַבִּי אָדָם,
קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְרִיךְ לֹון, חָדָא הוּא
דְכְתִיב, (בראשית א) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. כְּתוּן דְמִבְרֶךְ
לְכַלָּה בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, חָתָן וּבְלָה,
כִּיּוֹן דְאַתְפְּרֶכֶן בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת אֲתִדְפְּקוּן בַּחְדָּא,
כְּדוּגְמָא דְלַעִילָא.

וְעַל דָּא מָאן דְאַתִּי לְאַתְחַבְרָא בְּאַנְתּוּ דְאַחְרָא,
הָא פָּגִים זְוִוּגָא, (כְּכִיכּוּל עֵבִיד בִּי רְשׁוּיּוֹת לַעִילָא) דְהָא
זְוִוּגָא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
בְּלַחֲזוּדוּי, כְּזִמְנָא דְאִיהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ
בְּדִינָא. תָּא חֲזִי, מָאן דְמִתְחַבְרָא בְּאַנְתּוּ דְאַחְרָא,
כְּאִילוּ מְשַׁקֵּר בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּבְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא מְכַפֵּר לִיהּ

לשון הקודש

וְעַל כֵּן, מִי שֶׁבָּא לְהִתְחַבֵּר עִם אִשָּׁה שֶׁל
שָׁל אַחֵר, הֵגֵד פּוֹגֵם אֶת הַזְּוִוּג, (כְּכִיכּוּל עוֹשֵׂה
שְׁתֵּי רִשׁוֹת לְמַעַל) שֶׁהָרִי הַזְּוִוּג שֶׁל כַּנְסַת
יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוּ,
בְּזִמְנָן שֶׁהוּא בְּרַחֲמִים וּבְזִמְנָן שֶׁהוּא בְּדִין.
בֹּא רֵאה, מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר לְאִשָּׁה שֶׁל אַחֵר,
כְּאִילוּ מְשַׁקֵּר בְּקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לֹא מְכַפֵּר לוֹ בְּתִשׁוּבָה, וְהִתְשׁוּבָה

דְבוּקָה הַנִּקְבָּה בְּצַדּוּ, הִיךְ הָאָדָם לְבַדּוּ.
אַחֵר כְּדֵי עָלוּ שְׁנַיִם, וְקָמוּ שִׁבְעַ יַחַד.

בֹּא רֵאה, בְּשַׁעְתָּא שְׁנַכְנְסָה (שֶׁהִתְקַנְתָּ) אֶעְלָא
אָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֹתָם, זֶהוּ
שְׁכַתוּב (שם א) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים, כְּתוּן
שְׁמִבְרֶךְ אֶת הַכַּלָּה בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. מִכָּאן
לְמַדְנֵוּ, חָתָן וּבְלָה, כִּיּוֹן שְׁמִתְבְּרָכִים
בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת, נִדְפְּקִים יַחַד, כְּמוֹ דְגְמָא
שְׁלִמְעָלָה.

בְּתִשׁוּבָהּ, וּתְשׁוּבָה תִּלְיָא עַד דְּיִסְתַּלַּק מִעֲלֵמָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵר הָעֵוֹן הַזֶּה לָכֶם
 עַד תִּמּוֹתַיִן. וְאִמְתִּי, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּתִשׁוּבָה
 לְהָהוּא עֲלֵמָא, וְאִית לִיה לְקַבְּלָא עוֹנְשָׂא.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מָאן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
 לֹא יִתְקַבֵּל בְּתִשׁוּבָהּ, עַד דְּיִתְדֹן בְּדִינָא
 דְּגִיְהִנָּם. כָּל שְׂכֵן, מָאן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
 וּבְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכָל שְׂכֵן אִי אֶטְרַח לִיה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ דְּיוֹקְנָא דְּמִמּוֹר בְּאַנְתּוֹ
 דְּאַחֲרָא, וְאַכְחִישׁ פּוּמְבִי דְּמַלְכָּא.

רַבִּי חֵיזָא פְּתַח וְאָמַר, (משלי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'.
 אָבִיו, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אִמּוֹ, דָּא כְּנַסַּת
 יִשְׂרָאֵל. מָאן גּוֹזֵל. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה א) גּוֹזֵלֵת
 הָעֵנִי בְּבִתֵּיכֶם. וּמָאן אִיהוּ, מָאן דְּחָמִיד אֶתְתָּא
 אַחֲרָא דְלֹא אִיהִי בַת זוּגִיָּה.

לשון הקודש

בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל וּבְקָדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 וְכָל שְׂכֵן אִם מִסְרִיחַ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לַעֲשׂוֹת דְּמוֹת שָׁל מִמּוֹר בְּאַשְׁתּוֹ שָׁל
 הָאֲחֵר וּמְכַחֵישׁ אֶת פְּרָסוּם הַמְּלָךְ.

רַבִּי חֵיזָא פְּתַח וְאָמַר, (משלי כ) גּוֹזֵל אָבִיו
 וְאִמּוֹ וְגו'. אָבִיו - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 אִמּוֹ - זֶה כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָה גּוֹזֵל? כְּמוֹ
 שְׂנֵאָמֵר (ישעיה א) גּוֹזֵלֵת הָעֵנִי בְּבִתֵּיכֶם. וְכִי

תְּלוּיָה עַד שְׂיִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם. וְהוּ
 שְׂכֵתוֹב (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵר הָעֵוֹן הַזֶּה לָכֶם
 עַד תִּמּוֹתַיִן. וְכִמְתִּי? בְּשַׁעֲהָ שְׂנֵכְנֵם
 בְּתִשׁוּבָה לְעוֹלָם הַהוּא, וְיֵשׁ לוֹ לְקַבֵּל
 עֹנֵשׁ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מִי שְׂמִשְׁקַר בְּכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְקַבֵּל בְּתִשׁוּבָה עַד שְׂיִדּוֹן
 בְּדִין שָׁל גִּיְהִנָּם. כָּל שְׂכֵן מִי שְׂמִשְׁקַר

תָּמֹן תַּנִּינֹן, כָּל הַנְּהַנָּה מִן הָעוֹלָם הִזָּה בְּלֹא
 בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
 וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל
 הַנְּהַנָּה מִן הָעוֹלָם הִזָּה, כְּלָל דָּא, אִיהוּ אֵינְתוּ. מָאן
 דְּאִתְדַבֵּק בְּאֵנְתוּ לְמַהֲנֵי מְנָה, וְאִף עַל גַּב, דְּאִיהִי
 פְּנוּיָה, וְאִהֲנֵי מְנָה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל קְדֻשָּׁא
 בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּזוּוּנָא
 דְּלֵהוֹן, בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת הוּא. וּמָה עַל פְּנוּיָה כֶּךָ, מָאן
 דִּיתְדַבֵּק בְּאֵנְתוּ דְּאִחְרָא, דְּקָאִים בְּגוּוּנָא דְּלַעִילָא,
 בְּזוּוּנָא דְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, (משלי כח) דָּא יִרְבְּעֵם, כְּמָה
 דְּאִוְקְמוּהָ, וְאִמֵּר אֵין פִּשְׁעֵ דְּאִמֵּר הָא פְּנוּיָה
 הוּא, אִמְאֵי אָסוּר. בְּגִין דָּא גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ הָיִי.
 וְלֹא עוֹד אֵלָא דְּחֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. מָאן הוּא

לשון הקודש

גוזל את הקדוש ברוך הוא ואת כנסת
 ישראל. מה הטעם? משום שהזווג שלהם
 הוא בשבע ברכות. ומה על פנויה כך –
 מי שנדבק באשתו של אחר, שעומד
 כמו שלמעלה, בזווג של שבע ברכות,
 על אחת כמה וכמה.

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית – זֶה יִרְבְּעֵם,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאִירוּהָ, וְאִמֵּר אֵין פִּשְׁעֵ, שְׂאוּמֵר
 הִנֵּה הוּא פְּנוּיָה, לְמָה אָסוּר? מִשּׁוּם זֶה

היא? מי שחומד אשה אחרת שאינה
 בת זוגו.

שָׂם שְׁנִינֹן, כָּל הַנְּהַנָּה מִן הָעוֹלָם הִזָּה
 בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְאֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב גּוֹזֵל
 אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַנָּה מִן הָעוֹלָם
 הִזָּה, כְּלָל זֶה הוּא הָאִשָּׁה. מִי שֶׁנִּדְבֵק
 בְּאִשָּׁה לְהֵנוֹת מִמֶּנָּה, וְאִף עַל גַּב שְׂחִיא
 פְּנוּיָה, וְנִהַנָּה מִמֶּנָּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ

אִישׁ מִשְׁחִית. דְּפָנִים דְּיוֹקְנָא וְתַקוּנָא דְלַעֲיֻלָּא. כָּל שְׁכֵן מָאן דְחָמִיד לְאַנְתּוֹ דְחִבְרִיהּ לְאַתְדַבְּקָא (ס"א וְאַתְדַבְּקָא בְהּ) (דף מ"ה ע"א) בָּהּ, דְפָנִים יִתִּיר. וְעַל דָּא אֲתַפְּנִים הוּא לְעֵלְמִין. אִישׁ מִשְׁחִית, דְפָנִים לְעֵיֻלָּא, וּפָנִים לְתַתָּא, וּפָנִים לְנַפְשִׁיהּ, דְכְתִיב מִשְׁחִית, וְכְתִיב, (משלי מ) מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.

רְבִי אַבָּא פָתַח וְאָמַר, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִי עָלָה הַשָּׁחַר וְגו'. וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי, וְכִי עָקוּד הָיָה בְיַדֶּיהָ דִיעֵקֵב. אֵלָּא זַכָּאִין אֵינוֹן צְדִיקָיָא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חָס עַל יְקָרָא דְלַחֲוֹן, וְלֹא שָׂבִיב לִוְן לְעֵלְמִין. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. וְהָא כְתִיב, (בראשית לב) וַתִּקַּע בָּרַךְ יְרֵךְ יַעֲקֹב.

לשון הקודש

רְבִי אַבָּא פָתַח וְאָמַר, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִי עָלָה הַשָּׁחַר וְגו'. וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי, וְכִי קָשׁוּר הָיָה בְיָדוֹ שֶׁל יַעֲקֹב? אֵלָּא אֲשֶׁרִיהֶם הַצַּדִּיקִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל כְּבוֹדָם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם לְעוֹלָמִים. וְהוּוּ שְׂכַתוֹב (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. וְהִנֵּה כְתוּב, וַתִּקַּע בָּרַךְ יְרֵךְ יַעֲקֹב.

הוּא גִזוּל אָבִיו וְאִמּוֹ. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁחֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. מִי הוּא אִישׁ מִשְׁחִית? שְׂפוּגִים הַדְּמוּת וְהַתְקוּן שֶׁל מַעֲלָה. כָּל שְׁכֵן מִי שְׁחֹמֵד אֶת אֲשֶׁתוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ לְהַדְּבִק (וְנִדְבַק בְּהּ) עִמָּהּ, שְׂפוּגִים יוֹתֵר, וְעַל זֶה הוּא נִפְגָּם לְעוֹלָמִים. אִישׁ מִשְׁחִית – שְׂפוּגִים לְמַעֲלָה, וּפּוּגִים לְמַטָּה, וּפּוּגִים אֶת נַפְשׁוֹ, שְׂכַתוֹב מִשְׁחִית, וְכְתוּב (משלי ו) מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.